Ceturtdiena, 2023. gada 19. janvāris

P9_TA(2023)0019

Mazapjoma zvejas stāvoklis ES un nākotnes perspektīvas

Eiropas Parlamenta 2023. gada 19. janvāra rezolūcija par mazapjoma zvejas stāvokli ES un nākotnes perspektīvām (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2021. gada 9. marta jūrlietu ekonomikas dokumentu Nr. 08/2020 "*The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results*" ("ES zvejas flote 2020. gadā: tendences un ekonomiskie rezultāti") ([1]),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 16. jūnija paziņojumu "Ceļā uz ilgtspējīgāku zveju Eiropas Savienībā: pašreizējais stāvoklis un 2021. gada ievirzes" (COM(2020)0248),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 38.–44. pantu un 349. pantu,

— ņemot vērā 4. apsvērumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulā (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK ([2]) (KZP regula), kurā noteikts, ka KZP būtu jāveicina ilgtermiņa vides, ekonomiskā un sociālā ilgtspēja un pietiekami augsts dzīves līmenis zvejniecības nozarē nodarbinātajiem, tostarp mazapjoma zvejniecībās, un 33. apsvērumu, kurā noteikts, ka piekļuvi zvejniecībai vajadzētu balstīt uz pārredzamiem un objektīviem kritērijiem, tostarp kritērijiem, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku, un ka dalībvalstīm būtu jāveicina atbildīga zveja, sniedzot stimulu tiem operatoriem, kas zvejo, nodarot vismazāko kaitējumu videi un sniedzot vislielākos ieguvumus sabiedrībai,

— ņemot vērā KZP regulas 17. pantu, kurā norādīts, ka dalībvalstis, piešķirot tām pieejamās zvejas iespējas, piemēro pārredzamus un objektīvus kritērijus, tostarp kritērijus, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 ([3]) (TKO regula),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Direktīvu 2014/89/ES, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru ([4]),

— ņemot vērā grozījumus, ko Eiropas Parlaments pieņēma 2021. gada 11. martā, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 un attiecībā uz zivsaimniecības kontroli groza Padomes Regulas (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 1967/2006, (EK) Nr. 1005/2008 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1139 ([5]),

---

([1]) Jūras ekonomikas dokuments Nr. 08/2020, "*The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results*", Eiropas Komisija, Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāts, 2021. gada 9. marts.
([2]) OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.
([3]) OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.
([4]) OV L 257, 28.8.2014., 135. lpp.
([5]) OV C 474, 24.11.2021., 218. lpp.

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 7. jūlija Regulu (ES) 2021/1139, ar ko izveido Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un groza Regulu (ES) 2017/1004 ([6]) (EJZAF regula),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 ([7]) (EJZF regula),

— ņemot vērā 2021. gada 20. oktobra rezolūciju par stratēģiju "No lauka līdz galdam" taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā ([8]),

— ņemot vērā *Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) 2019. gada 20. augusta publikāciju "The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)" ("2019. gada ekonomikas ziņojums par ES zvejas floti (ZZTEK 19-06)"* ([9]),

— ņemot vērā ZZTEK 2019. gada 26. septembra ziņojumu "*Social data in the EU fisheries sector (STECF 19-03)*" ("Sociālie dati ES zivsaimniecības nozarē (ZZTEK 19-03)" ([10]),

— ņemot vērā ZZTEK 2021. gada 8. decembra ziņojumu "*The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)*" ("2021. gada ekonomikas ziņojums par ES zvejas floti (ZZTEK 21-08)" ([11]),

— ņemot vērā ZZTEK 2020. gada 10. decembra ziņojumu "*Social dimension of the CFP (STECF 20-14)*" ("KZP sociālā dimensija (ZZTEK 20-14)" ([12]),

— ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (*FAO*) 2016. gada 7.–9. martā Alžīrā notikušās reģionālās konferences "Ilgtspējīgas mazapjoma zvejas nākotnes veidošana Vidusjūrā un Melnajā jūrā" secinājumus,

— ņemot vērā ANO 14.b ilgtspējīgas attīstības mērķi (IAM), kurā aicināts nodrošināt mazapjoma nerūpnieciskajā zvejā iesaistītajiem zvejniekiem piekļuvi jūras resursiem un to tirgiem,

— ņemot vērā *FAO* brīvprātīgi piemērojamās pamatnostādnes par ilgtspējīgas mazapjoma zvejas saglabāšanu pārtikas nodrošinājuma un nabadzības izskaušanas kontekstā,

— ņemot vērā *FAO* ziņojumu "*The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action*" ("Stāvoklis 2020. gadā zvejniecības un akvakultūras nozarē pasaulē: ilgtspēja darbībā"),

— ņemot vērā to, ka ANO ir pasludinājusi 2022. gadu par Starptautisko mazapjoma zvejas un akvakultūras gadu,

---

([6]) OV L 247, 13.7.2021., 1. lpp.
([7]) OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.
([8]) OV C 184, 5.5.2022., 2. lpp.
([9]) "*The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)*", Eiropas Komisija, Kopīgais pētniecības centrs, Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja, 2019. gada 20. augusts: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1
([10]) "*Social data in the EU fisheries sector*", Eiropas Komisija, Kopīgais pētniecības centrs, Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja, 2019. gada 26. septembris: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1
([11]) "*The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)*", Eiropas Komisija, Kopīgais pētniecības centrs, Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja, 2021. gada 8. decembris: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/
([12]) "*Social dimension of the CFP (STECF 20-14)*", Eiropas Komisija, Kopīgais pētniecības centrs, Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja, 2020. gada 10. decembris: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

Ceturtdiena, 2023. gada 19. janvāris

— ņemot vērā 7. vides rīcības programmu (VRP) un tajā nostiprinātos jēdzienus, piemēram, planētas iespēju robežas un ekoloģisko iespēju robežas,

— ņemot vērā publikāciju "*Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*" ("Mazapjoma zivsaimniecība Eiropā: stāvoklis, noturība un pārvaldība") ([13]),

— ņemot vērā *MedFish4Ever* ministru deklarāciju un ceļvedi ([14]),

— ņemot vērā EJZF 2020. gada īstenošanas ziņojumu ([15]),

— ņemot vērā ministru 2018. gada deklarāciju par reģionālo rīcības plānu mazapjoma zvejai Vidusjūrā un Melnajā jūrā,

— ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) 2018. gada pētījumu "*Relative Effects of Fisheries Support Policies*" ("Zivsaimniecības atbalsta politikas reģionālā ietekme") ([16]),

— ņemot vērā zinātnisko rakstu "*Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?*" ("Mazapjoma zvejnieku piekļuve zvejas iespējām Eiropas Savienībā: vai kopējā zivsaimniecības politika ir pareizais solis ceļā uz 14.b IAM sasniegšanu?") ([17]),

— ņemot vērā zinātnisko rakstu "*Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review*" ("Neliela apjoma zvejniecības noteikšana un zinātnes lomas izpēte uztveres veidošanā: sistemātisks pārskats") ([18]),

— ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas uzdevumā veikto 2017. gada pētījumu "*Small-scale Fisheries and "Blue Growth" in the EU*" ("Mazapjoma zivsaimniecība un jūras nozaru izaugsme ES") ([19]),

— ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas uzdevumā veikto 2021. gada pētījumu "*Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels*" ("Darbaseminārs par zvejniecības elektroniskajām tehnoloģijām. III daļa: sistēmas, kas pielāgotas mazapjoma zvejas kuģiem") ([20]),

— ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas uzdevumā veikto 2021. gada jūlija pētījumu "*Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture*" ("Covid-19 pandēmijas ietekme uz ES zvejniecību un akvakultūru") ([21]),

---

([13]) *Pascual-Fernández, J. J., Pita, C.* un *Bavinck, M.* (red.), "*Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*", *MARE Publication Series*, 23. sējums, *Springer, Cham*, Šveice, 2020. gads.

([14]) https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf

([15]) EJZF īstenošanas ziņojums, 2020. gads, Eiropas Komisija, Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāts, Zvejniecības un akvakultūras uzraudzības un novērtēšanas atbalsta nodaļa, 2021. gada septembris: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

([16]) *Martini, R.* un *Innes, J.*, "*Relative Effects of Fisheries Support Policies*", *OECD Food, Agriculture and Fisheries Papers*, Nr. 115, *OECD Publishing*, Parīze, 2018. gads: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

([17]) *Said, A. et al.*, "*Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?*", *Marine Policy*, 118. sējums, 2020. gads: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475

([18]) *Smith, H.* un *Basurto, X.*, "*Defining Small-Scale Fisheries and Examining the R role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review*", *Frontiers in Marine Science*, 6. sējums, 2019. gads: https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full

([19]) Pētījums "*Small-scale Fisheries and "Blue Growth" in the EU*", Eiropas Parlaments, Iekšpolitikas ģenerāldirektorāts, B politikas departaments — struktūrpolitika un kohēzijas politika, 2017. gada 18. marts: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf

([20]) Pētījums "*Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels*", Eiropas Parlaments, Iekšpolitikas ģenerāldirektorāts, B politikas departaments — struktūrpolitika un kohēzijas politika, 2021. gada 30. jūlijs: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf

([21]) Pētījums "*Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture*", Eiropas Parlaments, Iekšpolitikas ģenerāldirektorāts, B politikas departaments — struktūrpolitika un kohēzijas politika, 2021. gada 7. jūlijs: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf

— ņemot vērā 2012. gada 22. novembra rezolūciju par mazapjoma un nerūpniecisko zveju un kopējās zivsaimniecības politikas reformu ([22]),

— ņemot vērā 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par piekrastes mazapjoma zvejas inovāciju un diversifikāciju no zivsaimniecības atkarīgos reģionos ([23]),

— ņemot vērā 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par zvejas tūrisma lomu zivsaimniecības nozares dažādošanā ([24]),

— ņemot vērā 2021. gada 14. septembra rezolūciju par virzību uz spēcīgāku partnerību ar ES tālākajiem reģioniem ([25]),

— ņemot vērā 2021. gada 16. septembra rezolūciju par tematu "Zvejnieki par nākotni: jaunas darbaspēka paaudzes piesaistīšana zvejniecības nozarei un darbvietu radīšana piekrastes kopienās" ([26]),

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

— ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A9-0291/2022),

A. tā kā EJZAF regulā "mazapjoma piekrastes zveja" ir definēta kā zvejas darbības, ko veic zvejai jūrā un zvejai iekšējos ūdeņos paredzēti zvejas kuģi, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri neizmanto velkamus zvejas rīkus, kā arī zvejnieki, kuri zvejo no krasta, tostarp gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu vācēji, un tā kā šī ir vienīgā piekrastes zvejas definīcija, kas ir noteikta ES tiesību aktos;

B. tā kā pašreizējā mazapjoma zvejas definīcija, kas iekļauta EJZF regulā un EJZAF regulā, izslēdz noteiktus kuģu veidus, piemēram, tos, kas izmanto dažus tradicionālos zvejas rīkus, un tiem savukārt ir grūti saņemt ES finansējumu šīs izslēgšanas dēļ; tā kā šāda izslēgšana arī mazina mazapjoma zvejas pamanāmību un tās klātbūtni ES statistikā, jo šīs vienības netiek uzskatītas par piederīgām nozarei;

C. tā kā ir citas, mazāk stingras pieejas mazapjoma, nerūpnieciskās un piekrastes zvejas definīcijai, piemēram, FAO brīvprātīgi piemērojamās pamatnostādnes par ilgtspējīgas mazapjoma zvejas saglabāšanu pārtikas nodrošinājuma un nabadzības izskaušanas kontekstā vai Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas darba grupā par mazapjoma zveju;

D. tā kā lielākajā daļā dalībvalstu mazapjoma zvejas raksturīgās iezīmes pārsniedz EJZAF definīciju, jo valdības piemēro virkni papildu kritēriju, tostarp attiecībā uz atļautajiem zvejas rīkiem, maksimālo kuģa garumu, dzinēja jaudu, maksimālo zvejas reisu ilgumu, attālumu no ostas, kurā kuģi var darboties, darbības apgabalu, maksimālo atļauto pārvietošanās laiku un kuģa īpašumtiesībām;

E. tā kā pašreizējā KZP nav pienācīgi definēts jēdziens "nerūpnieciskā zveja", "nerūpnieciskā zveja" vai "piekrastes zveja", pamatojoties tikai uz kuģa garumu, savukārt citas piemērotākas un aktuālākas šāda veida zvejas definīcijas ir noteiktas starptautiskās konvencijās; tā kā būtu jāpārskata Eiropas nerūpnieciskās zvejas, mazapjoma zvejas un piekrastes zvejas definīcijas;

F. tā kā 2019. gadā mazapjoma zvejas nozari ES 28 dalībvalstīs veidoja 42 838 kuģu flote, kas nodrošināja tikai 7,5 % no bruto tilpības un 5,4 % no izkrautā svara visās dalībvalstīs, un tajā bija nodarbināti 62 650 zvejnieki, kas veido 75 % no aktīvajiem zvejas kuģiem un 48 % no apkalpes; tā kā liela mēroga flote veidoja 19 % no kopējā kuģu skaita un 67 % no bruto tilpības, nodarbinot 46 % no visiem zvejniekiem un veidojot 81 % no dalībvalstīs reģistrētā izkrautā svara; tā kā tāljūras flotē bija tikai 259 reģistrēti kuģi, kas veido mazāk nekā 1 % no kopējā kuģu skaita, bet nodrošina 19 % no bruto tilpības un 14 % no dalībvalstīs reģistrētā kopējā izkrautā svara;

([22]) OV C 419, 16.12.2015., 167. lpp.
([23]) OV C 58, 15.2.2018., 82. lpp.
([24]) OV C 334, 19.9.2018., 20. lpp.
([25]) OV C 117, 11.3.2022., 18. lpp.
([26]) OV C 117, 11.3.2022., 67. lpp.

Ceturtdiena, 2023. gada 19. janvāris

G. tā kā papildus ļoti ierobežotajiem resursiem, kas ir pieejami kuģu atbalstam no EJZF (500 miljoni EUR), un kopumā zemajam izpildes līmenim mazapjoma zveja, neraugoties uz tās lielumu un nozīmi, ir vismazāk atbalstītais segments, kas saņem vismazāko līdzekļu daļu: tā veido 38 % no kopējā ar kuģiem saistīto darbību skaita, kas savukārt veido tikai 25 % no kopējiem EJZF izdevumiem par kuģiem;

H. tā kā Eiropas flote pēdējos gados ir turpinājusi sarukt un 2020. gadā izkrauto zivju vērtība samazinājās par 17 %, nodarbinātība — par 19 % un peļņa salīdzinājumā ar 2019. gadu — par 29 % ([27]);

I. tā kā mazapjoma zvejas flote ir flote ar visierobežotākajiem finanšu resursiem;

J. tā kā mazapjoma zvejas tipiskās iezīmes ietver tās nelielo ietekmi uz vidi, sezonālo daudzveidību zvejoto sugu, zvejas vietu un zvejas rīku ziņā, ražošanas darbību nelielo apmēru, dažādu sugu bioloģisko un migrācijas ciklu ievērošanu, pateicoties to daudzpusīgajam raksturam un ļoti selektīvai zvejas rīku izmantošanai, zemo piezvejas un izmetumu līmeni un spēju radīt lielākus ieņēmumus no ieguldītā euro, lielāku nozveju uz vienu patērētās degvielas litru un lielāku sociālekonomisko vērtību par kilogramu izkrauto zivju;

K. tā kā ir pienācīgi jāņem vērā ievērojamās atšķirības starp flotēm, flotes segmentiem, dažādu flotes segmentu ietekmi uz vidi, mērķsugām, zvejas rīkiem, produktivitāti un patēriņa izvēli dažādās dalībvalstīs, kā arī zvejas darbību īpašās iezīmes, kas izriet no to sociālās struktūras, tirdzniecības veidiem un strukturālām un dabiskām atšķirībām starp dažādiem zvejas reģioniem;

L. tā kā mazapjoma zvejas flotes vispārīgās iezīmes ietver ļoti vecus segmentus un nepiemērotas tehnoloģijas, un tas akcentē nepieciešamību pēc īpašas atbalsta programmas mazapjoma zvejai un spēcīga publiskā finansiālā atbalsta tās modernizācijai un attīstībai, bez kuras tiks apdraudēta tās nepārtrauktība;

M. tā kā EJZAF regula uzliek dalībvalstīm pienākumu ņemt vērā mazapjoma piekrastes zvejas īpašās vajadzības, veicot situācijas analīzi attiecībā uz regulā minētajām stiprajām pusēm, vājajām pusēm, iespējām un apdraudējumiem;

N. tā kā 2019. gadā 64,9 % kuģu ES 28 dalībvalstu zvejas flotē bija vismaz 25 gadus veci ([28]) un vidējais flotes vecums bija 29,9 gadi ([29]), bet mazapjoma zvejas flotei — 32,5 gadi, un tas noteikti nozīmē, ka ļoti nozīmīga flotes daļa ir ļoti veca un ka tādējādi netiek garantēti labākie drošības un ekspluatācijas apstākļi, palielinot ar to saistītos riskus un padarot operācijas dārgākas;

O. tā kā mazapjoma zvejā iesaistītie zvejnieki ir vecāki nekā citos zvejas veidos nodarbinātie zvejnieki — 72 % mazapjoma zvejas speciālistu ir vecāki par 40 gadiem un 11 % ir vecāki par 65 gadiem;

P. tā kā pašreiz pieejamo ierobežoto statistikas datu dēļ ir grūti veikt precīzu analīzi par sieviešu lomu zvejniecībā; tā kā tomēr empīriski pierādījumi liecina, ka sievietēm ir nozīmīga loma mazapjoma zvejā, jo viņas dažās kopienās ieņem nozīmīgāku lomu zvejas darbībās, viņām ir nozīmīga loma čaulgliemju zvejā un viņas ieņem vadošu lomu uz sauszemes īstenotu zvejas darbību plānošanā un zvejas rīku sagatavošanā, kā arī zivju pārdošanā un apstrādē, jo īpaši konservēšanas nozarē;

Q. tā kā saskaņā ar ziņojumu par zvejniecības sociālo dimensiju ES sievietes veido 5,4 % no kopējā mazapjoma zvejā nodarbināto personu skaita (vairāk nekā divas reizes vairāk nekā attiecīgie rādītāji attiecībā uz lielapjoma un tāljūras zveju);

R. tā kā ES zvejniecības nozarei ir būtiska nozīme zivju piegādē iedzīvotājiem un pārtikas līdzsvara saglabāšanā dalībvalstīs un ES kopumā;

([27]) Komisijas 2021. gada 9. jūnija paziņojums "Ceļā uz ilgtspējīgāku zveju Eiropas Savienībā: pašreizējais stāvoklis un 2022. gada ievirzes" (COM(2021)0279).

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_1479572/default/table?lang=en

([29]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

S. tā kā ir jānodrošina, ka KZP atbalstītā zivsaimniecības pārvaldības centralizācija ir saderīga ar vietējo pārvaldību, kas ir būtiska nozares sociālekonomiskās dzīvotspējas nodrošināšanai;

T. tā kā reģionalizācija ir viens no KZP pīlāriem un decentralizētā pieeja ir īpaši svarīga mazapjoma piekrastes zvejas nozarei, ņemot vērā zivsaimniecības nozares atšķirības atsevišķās dalībvalstīs;

U. tā kā vietējai kopīgai pārvaldībai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu mazapjoma zvejas segmenta līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā;

V. tā kā tādēļ KZP nepiedāvā skaidru un diferencētu tiesisko atbalstu mazapjoma zvejai, kas varētu palīdzēt nodrošināt tās sociālekonomisko dzīvotspēju; tā kā dalībvalstis arī nav ieviesušas efektīvus pasākumus šāda veida zvejai;

W. tā kā daudzos Eiropas piekrastes reģionos, jo īpaši Vidusjūras reģionā, mazapjoma zveja un gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu vākšana notiek ekonomiskās, sociālās un vides dimensijas krustpunktā, sniedzot būtisku ieguldījumu sociālekonomiskajā labklājībā, nodarbinātībā un ekonomiskās un sociālās kohēzijas veicināšanā dažādos piekrastes reģionos un tālākajos reģionos, kuri bieži saskaras ar strukturāliem ierobežojumiem un kuriem ir vajadzīgs atbalsts, lai izmantotu ekonomikas dažādošanas iespējas;

X. tā kā tādēļ ienākumus no zvejniecības nevajadzētu uzskatīt tikai par peļņu, jo tie arī veicina tāda dzīvesveida saglabāšanu, kam ir milzīga kultūras un vēsturiska vērtība daudzās piekrastes kopienās, vienlaikus nodrošinot svarīgu sociālās un ekonomiskās drošības tīklu; tā kā šajā ziņā mazapjoma zveja ir risinājums aizvien lielākai iedzīvotāju skaita sarukšanai, sabiedrības novecošanās parādībai un pieaugošajam bezdarbam, kas ir galvenās problēmas lielākajā daļā Eiropas valstu un salu piekrastes reģionu; tā kā mazapjoma zvejas ietekme uz piekrastes teritoriju sociālo un kultūras mantojumu ir ārkārtēja un daudzveidīga;

Y. tā kā mazapjoma zvejai var būt būtiska nozīme IAM sasniegšanā, kā skaidri atzīts 14.b mērķī; tā kā mazapjoma zveja var sniegt ieguldījumu arī citās politikas jomās, kas ir IAM pamatā, piemēram, 2. IAM "Bada izskaušana" un 2.3. apakšmērķa sasniegšanā, 5. IAM "Dzimumu līdztiesība" un 5.a un 5.b apakšmērķa sasniegšanā, 8. IAM "Pienācīgas kvalitātes nodarbinātība un ekonomikas izaugsme" un 8.5. apakšmērķa sasniegšanā un visa 13. IAM "Klimata politika" sasniegšanā;

Z. tā kā zvejniekiem ir jūras sarga loma un zvejniecība palīdz nodrošināt ar proteīniem bagātu pārtiku veselīgam un sabalansētam uzturam;

AA. tā kā lielākā daļa negadījumu un starpgadījumu uz zvejas kuģiem ir cilvēka faktoru (62,4 %) rezultāts un otrs visbiežāk sastopamais cēlonis ir sistēmas/aprīkojuma atteices (23,2 % gadījumu);

AB. tā kā daudzos gadījumos mazapjoma zveja tiek veikta tikai ar vienu speciālistu uz kuģa;

AC. tā kā ar drošību un komfortu saistītos mazapjoma zvejas flotes jautājumus nevar aplūkot izolēti no zvejas piepūles un zivju ieguves apmēra; tā kā šajā sakarā bruto tilpības ierobežojums kā zvejas kapacitātes noteikšanas kritērijs negatīvi ietekmē mazapjoma zvejas flotes drošību un komfortu, jo tas ierobežo stimulu aizstāt un modernizēt kuģus vai palielināt pieejamo telpu, lai uzlabotu apkalpes komfortu, drošību un galu galā nozares pievilcību, jo īpaši jauniešu un sieviešu vidū;

AD. tā kā šādus ar drošību saistītus jautājumus nevar aplūkot izolēti no mazapjoma zvejas flotes īpatnībām dalībvalstīs, piemēram, no tā, ka flote var būt pakļauta augstam riska līmenim, jo nozarei trūkst specializētu drošības ieteikumu, darbības tiek veiktas vienatnē, darba laiks ir ilgs vai pastāv risks, ka zvejnieks var sapīties aprīkojumā; tā kā ekspluatācijas apstākļi flotei ir atšķirīgi; tā kā daļa flotes darbojas pludmalēs vai ostās, kur darbības apstākļi ļoti bieži ir nestabili; tā kā, ņemot vērā šo situāciju, būtu jāapsver dzinēju jaudas pielāgošana flotes īpatnībām un darbības apstākļiem, nepalielinot zvejas intensitāti vai nozvejas apmēru, lai padarītu flotes apstākļus drošākus, ieejot ostā un izejot no tās;

AE. tā kā šie aspekti, kas saistīti ar dzinēja jaudas palielināšanu īpašu drošības apsvērumu dēļ, būtu jāfinansē no subsīdijām un noteiktos apstākļos EJZAF tie būtu jāatbalsta ar noteikumu, ka tie nepalielina zvejas intensitāti vai spēju zvejot zivis; tā kā šo iemeslu dēļ EJZAF atbalstam vajadzētu būt pieejamam arī ostu bagarēšanas darbībām;

AF. tā kā mazapjoma zveja ir daudz vairāk atkarīga no jūras apstākļiem nekā lielapjoma zveja, kas atkarībā no kuģa veida un zvejas rīkiem rada lielākus pārkāpumus zvejas periodos, tādējādi ietekmējot darba dienu skaitu gadā, kad ir iespējama kuģošana;

AG. tā kā nerūpnieciskā zveja ir ilgtspējīga zveja zivju krājumu bioloģiskās pārvaldības, resursu un selektivitātes ziņā, kā arī sociāli un ekonomiski, un visi šie faktori veicina šīs darbības spēcīgo iesakņotību;

AH. tā kā faktori, kas rada spiedienu uz zivju krājumiem un kas arī rada tiešu un netiešu kaitējumu zivsaimniecībām, ir piesārņojums, dzīvotņu zudums, jūras satiksme un konkurence par telpu, kā arī klimata pārmaiņas, kuru būtiska ietekme ir ūdens temperatūras paaugstināšanās, paskābināšanās, okeāna straumju izmaiņas, sugu asinhronitāte un svešzemju sugu parādīšanās;

AI. tā kā ir jāpalielina spējas pielāgoties klimata pārmaiņām un krīzēm un mazināt to sekas, pieņemot pasākumus piekrastes kopienu noturības stiprināšanai;

AJ. tā kā mazapjoma zvejai ir arī potenciāls veicināt dekarbonizāciju un palielināt energoefektivitāti un tādējādi arī klimata pārmaiņu mazināšanas centienus;

AK. tā kā mazapjoma zveja ir ļoti svarīga ES, jo īpaši virknei zvejnieku kopienu, kopā ar lielapjoma un tāljūras zveju;

AL. tā kā vēl ir jāatrisina daudzi sociālekonomiskās situācijas pasliktināšanās iemesli šajā nozarē, tostarp nepieciešamība stiprināt zvejnieku pozīciju piegādes ķēdē;

AM. tā kā ražotāju organizāciju, apvienību un zvejas ģilžu atzīšana ļautu tām piekļūt finansiālam atbalstam un to aktīvas līdzdalības veicināšana, izmantojot kopīgu pārvaldību, varētu nepārprotami uzlabot nozares ienākumus;

AN. tā kā mazapjoma, nerūpnieciskās un piekrastes zvejas ienākumus ietekmē svārstīgas cenas un krasas tirgus svārstības, kas ir jutīgas pret daudziem ārējiem faktoriem, piemēram, Covid-19 pandēmiju;

AO. tā kā dažādās ienākumu un algu sistēmas zivsaimniecības nozarē ir ļoti mainīgas un lielā mērā atkarīgas no jūras piedāvātajām zvejas iespējām, un tas ir viens no faktoriem, kas padara to mazāk pievilcīgu jaunajām paaudzēm;

AP. tā kā zivsaimniecības nozares profesionāļi bieži saņem zemu atalgojumu un viņiem nākas saskarties ar sarežģītiem, bieži vien nestabiliem darba apstākļiem profesijā, kas joprojām ir bīstamākā pasaulē, savukārt pieaugošās izmaksas, kas saistītas ar zvejniecības uzņēmējdarbības uzsākšanu, apvienojumā ar pieaugošo koncentrāciju nozarē padara to mazāk pievilcīgu, jo īpaši jauniešiem;

AQ. tā kā tirgos bieži dominē neliels skaits vispāratzītu produktu un mazapjoma zvejas produktiem, kas piedāvā ilgtspējīgu alternatīvu stipri izmantotām sugām, no tirgvedības viedokļa netiek pievērsta pietiekama uzmanība; tā kā patērētājiem bieži vien tiek liegts iegūt pilnīgu informāciju par produktu, ko viņi pērk, vai par izmantoto ražošanas sistēmu un zvejas rīkiem;

AR. tā kā mazapjoma zvejas ilgtspējīga rentabilitāte ir svarīga, lai palielinātu nozares pievilcību;

AS. tā kā mazapjoma kuģus vissmagāk skar problēmas, kas saistītas ar zvejas licenču piešķiršanu Apvienotās Karalistes ūdeņos, jo tiem ir grūti pierādīt savu zvejas vēsturi;

AT. tā kā mazapjoma zvejas uzņēmumi bieži ir nepietiekami kapitalizēti vai nepietiekami finansēti un tiem ir ļoti ierobežota piekļuve pamata grāmatvedības instrumentiem, kredītiem, mikrofinansējumam un apdrošināšanai;

AU. tā kā mazapjoma zvejas nozare joprojām saskaras ar ekonomiskām grūtībām un ievērojamu ieņēmumu samazinājumu, ko izraisījis būtisks darbības izmaksu pieaugums un citi atbildību pastiprinoši faktori, piemēram, pirmās pārdošanas zivju vērtības samazināšanās un degvielas cenu pieaugums; tā kā šie un citi faktori ir padarījuši mazapjoma zveju arvien vairāk atkarīgu no degvielas subsīdijām un bieži liek zvejniekiem palielināt zvejas intensitāti, lai padarītu savu darbību ekonomiski dzīvotspējīgu;

AV. tā kā LESD un EJZAF regula paredz īpašu atbalstu ES tālākajiem reģioniem;

AW. tā kā mazapjoma zvejas nozare tradicionāli ir cietusi no organizatoriskās kapacitātes trūkuma; tā kā galvenie faktori, kas ierobežo mazapjoma zvejas kolektīvo rīcību, ir lielais skaits mazapjoma zvejas nozares dalībnieku apvienojumā ar to ģeogrāfisko izkliedētību, uzņēmumu veids, proti, tas, ka tie galvenokārt ir mazie ģimenes uzņēmumi, tas, ka trūkst apmācīta personāla, kas varētu uzņemties vadības pienākumus, un finansiālā atbalsta trūkums mazapjoma zvejas organizācijām, lai tās varētu piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā;

AX. tā kā zivsaimniecības zinātnieki un zivsaimniecības pārvaldnieki valsts un ES līmenī kopumā nav ņēmuši vērā mazapjoma zvejas uzraudzību un kontroli; tā kā būtu jāuzlabo mazapjoma zvejas uzraudzība un kontrole, lai pamatotu ES zivsaimniecības ilgtspējīgu pārvaldību un vajadzības gadījumā sniegtu pierādījumus par zvejas darbībām;

AY. tā kā ir vajadzīgas lielākas investīcijas, lai veiktu jaunākos pētījumus un uzlabotu izpratni par dabas resursu, jūras ekosistēmu un jo īpaši zivju krājumu stāvokli, lai nodrošinātu to ilgtspējīgu apsaimniekošanu;

AZ. tā kā pārvaldības stratēģijas, kuru pamatā ir tikai zvejas dienu samazināšana, piemēram, tās, ko piemēro Vidusjūras rietumdaļā, nodara kaitējumu mazapjoma zvejas nozarei; tā kā šādi pastāvīgi samazinājumi apvienojumā ar jau tā nestabilo situāciju, ko izraisījusi Covid-19 pandēmija, var izraisīt lielas nozares daļas sabrukumu, jo tā vairs nevarētu sasniegt minimālo rentabilitātes slieksni, kas garantē tās izdzīvošanu; tā kā šie samazinājumi rada arī daudzus jautājumus, piemēram, bažas par drošību uz kuģa, paaugstinātu traumu risku, nelegālās zvejas pieaugumu un bezdarba sociālās sekas;

BA. tā kā zvejnieku asociācijas, piemēram, ģildes, dažās dalībvalstīs ir pārtikas sistēmas būtiskas dalībnieces un darbojas kā bezpeļņas sociālās ekonomikas struktūras, kas pārstāv zivsaimniecības nozari, jo īpaši maza mēroga piekrastes flotes un gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu vācējus, veicot vispārējas nozīmes funkcijas jūras zvejniecības nozares un zivsaimniecības nozares darba ņēmēju interesēs, kā arī veic ar darījumdarbību saistītus uzdevumus, piemēram, produktu tirgvedību un konsultatīvu un pārvaldības pakalpojumu sniegšanu;

BB. tā kā ir jānosaka tāda zivsaimniecības resursu pārvaldības politika, kurā tiek ievērota kolektīva piekļuve zvejas resursiem, kuras pamatā galvenokārt ir to bioloģiskie aspekti un kura izpaužas kā kopīga zvejniecības pārvaldības sistēma, kas ņem vērā zvejas resursu un attiecīgo jūras apgabalu īpašos apstākļus, efektīvi iesaistot šajā nozarē strādājošos;

BC. uzsver, ka stratēģijā "No lauka līdz galdam" tiek mudināts atzīt tādas asociācijas kā ģildes ES tiesību aktu satvarā un tās tiek atzītas par tiesīgām saņemt finansiālu palīdzību ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus piemēro ražotāju organizācijām; tā kā Komisijai ir lūgts pieņemt iniciatīvu šajā sakarā;

BD. tā kā nerūpnieciskiem zvejniekiem ir vajadzīga apmācība, tostarp jaunu prasmju attīstīšana;

BE. tā kā sieviešu darbs sniedz pievienoto vērtību nerūpnieciskās zivsaimniecības nozarē;

BF. tā kā mazapjoma zvejas nozare arvien vairāk konkurē ar citām zilās ekonomikas darbībām, kā arī ar atjaunojamo energoresursu interesēm, kas ietekmē daudzas darbības piekrastē, pludmalēs vai ostu teritorijās, tādējādi potenciāli pārņemot teritorijas, kuras iepriekš gandrīz pilnībā tika izmantotas mazapjoma zvejai, un līdz ar to izraisot pārvietošanu un jūras un piekrastes sagrābšanu;

BG. tā kā ģentrifikācijas procesi, kas notiek daudzās piekrastes teritorijās, rada risku, ka mazapjoma zvejnieki arvien vairāk nevar atļauties dzīvot piekrastes teritorijās un ir spiesti pārcelties uz dzīvi tālu no darba vietas, tādējādi padarot viņu darbību vēl sarežģītāku un neērtāku;

BH. tā kā pastiprināta koncentrēšanās uz saglabāšanu, ko veicina ES, īpaši ietekmē mazapjoma zveju, piemēram, aizsargājamo jūras teritoriju (AJT) un AJT tīklu īstenošanu, kas ietekmē mazapjoma zveju, ierobežojot ar to saistītās darbības un ierobežojot mobilitāti; tā kā šīs politikas izstrādē reti tiek ņemta vērā ietekme uz šo segmentu, un šo aspektu vēl vairāk pasliktina tas, ka segmenta dalībnieki nav pienācīgi iesaistīti šajos procesos ([30]);

BI. tā kā zvejniecības nozare kopumā un jo īpaši mazapjoma zveja nav pietiekami pārstāvēta zivsaimniecības pārvaldības politikas un jūras telpas izmantošanas politikas veidošanā;

BJ. tā kā ir dažādu veidu zvejniecības organizācijas, kurās ir dažādi dalībnieku līmeņi, kas pārstāv mazapjoma zveju: cita starpā no ražotāju organizācijām līdz zvejnieku apvienībām, kuģu īpašnieku apvienībām un kooperatīviem; tā kā daudzi mazie kuģu īpašnieki nav saistīti ne ar vienu organizāciju; tā kā zivsaimniecības nozares profesionāļi ir pārstāvēti zivsaimniecības arodbiedrībās; tā kā nozarei pašai būtu jānosaka, kā tā organizē savu darbību;

BK. tā kā attiecīgo datu sadalījums ir nepietiekams un tas apgrūtina piekļuvi detalizētai informācijai, jo īpaši attiecībā uz mazapjoma zveju, un kavē analīzi, jo īpaši attiecībā uz sadalījumu cita starpā tādās kategorijās kā uzņēmumi, kuģu īpašnieki, zvejas speciālisti, kuģi, zvejas rīki, darba apstākļi, vecums un dzimums,

Mazapjoma zvejas stiprināšana visā vērtību ķēdē, augstāku zivsaimniecības ienākumu veicināšana un ienākumu dažādošanas iespēju nodrošināšana

1. uzskata, ka mazapjoma, piekrastes un nerūpnieciskās zvejas nākotne ir atkarīga ne tikai no ilgtermiņa un ilgtspējīgiem pasākumiem, bet arī no tūlītējiem, jēgpilniem un efektīviem pasākumiem, lai palielinātu zvejnieku peļņas daļu, to panākot ar kvotas palielināšanu atbilstīgi zinātniskajiem ieteikumiem; uzskata, ka ir jāuzlabo nozares organizatoriskās un komerciālās spējas un profesijas pievilcība, jānodrošina apmācība un mērķtiecīgs atbalsts jauniešiem un jāuzlabo darbības apstākļi, jo īpaši sieviešu iekļaušanai uz kuģiem un nozarē kopumā, kā arī jāstiprina tās pozīcija piegādes ķēdē; tādēļ aicina Komisiju, strādājot ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm, EJZAF satvarā izveidot un īstenot mazapjoma, nerūpnieciskās un piekrastes zvejas atbalsta mehānismus, kas dotu iespēju risināt šā nozares segmenta specifiskās problēmas;

2. uzskata, ka mazapjoma zvejas nākotnes labā ir nepieciešams, lai KZP satvarā tiktu atzīts tās īpašais raksturs un pašreizējie instrumenti tiktu pielāgoti tā, lai apmierinātu šīs nozares vajadzības;

3. uzsver, ka ir vajadzīga kopēja, plašāka un piemērotāka mazapjoma, nerūpnieciskās un piekrastes zvejas definīcija; uzsver, ka šādai definīcijai vajadzētu būt pragmatiskai, izmērāmai un skaidrai; uzsver arī to, ka definīcijai būtu jāizriet no pienācīga novērtējuma, kurā ņemtas vērā citas mazapjoma zvejas segmenta īpašības un kritēriji, kas nav kuģu garums, lai ES mazapjoma zvejas definīciju pielāgotu konkrētā segmenta reālajai situācijai, kā tas jau ir izdarīts dažās starptautiskās konvencijās, piemēram, Starptautiskajā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijā (*ICCAT*) vai Vidusjūras Vispārējā zivsaimniecības komisijā (*GFCM*), iekļauto spēkā esošo definīciju gadījumā;

([30]) Sk. 8. lpp. "*Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*".

4. uzsver, ka šī definīcija būtu jāiekļauj horizontālākā regulā, piemēram, KZP regulā, lai aptvertu visu ES zivsaimniecības tiesību aktu kopumu; uzskata, ka jebkādām izmaiņām definīcijā nevajadzētu ietekmēt EJZAF īstenošanu pašreizējā periodā; aicina Komisiju risināt šo jautājumu turpmākajā KZP regulas pārskatīšanā;

5. apstiprina, ka ir jāstiprina un jāsaīsina nozares vērtību ķēde starp ražotāju un patērētāju, tādējādi palielinot zvejnieku iespējas veikt tiešo pārdošanu patērētājam un samazinot starpnieku skaitu, lai ideālā gadījumā sasniegtu situāciju, kurā ražotājs spēj produktu tieši piegādāt galapatērētājam; uzsver, ka ir jāveicina tirgvedības stratēģijas, tostarp veicinot jaunus izplatīšanas kanālus, un jāveicina mehānismi produktu diferenciācijas uzlabošanai, lai sniegtu maksimālu labumu zvejniekiem, palielinātu rentabilitāti, atbalstītu augstāku atalgojumu un veicinātu taisnīgu un pienācīgu pievienotās vērtības sadali zvejniekiem;

6. aicina taisnīgāk un pareizāk sadalīt pievienoto vērtību nozares vērtības ķēdē un apsvērt dažādus intervences veidus, piemēram, garantētas cenas vai cenu vadlīnijas, kurās kā viens no faktoriem ir jāņem vērā ražošanas izmaksas, lai sasniegtu iepriekšminēto mērķi un palielinātu zvejnieku ienākumus; atkārtoti norāda, ka gadījumos, kad ķēdē rodas nopietna nelīdzsvarotība, dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarām iejaukties;

7. uzsver, ka mazapjoma zveja ir vājākais segments vērtības ķēdē un tirgvedības pasākumi bieži vien dod priekšroku pircēja, nevis zvejnieku interesēm, jo viņi nekontrolē cenas vai to dara minimāli un tas savukārt nodrošina nelielu peļņu no pārdotajiem produktiem;

8. aicina ES vai dalībvalstu līmenī veikt pasākumus, kuru mērķis ir aizsargāt vai radīt izcelsmes tirgus, tādējādi atbalstot preferenciālus īsās pozīcijas pārdošanas kanālus tradicionālajiem produktiem; uzsver, ka ir svarīgi veicināt un aizsargāt mazapjoma zvejā nozvejoto zivju īpašības, piemēram, svaigumu, sezonalitāti, kultūras mantojumu un ilgtspēju; aicina tirdzniecības izstādēs, mazos veikalos un restorānos vairāk atbalstīt šādus produktus, ņemot vērā iedzīvotāju ēšanas paradumus, lai maksimāli palielinātu vietējo zivsaimniecības produktu vērtību un veicinātu vietējo attīstību; uzstāj uz vietējo zvejas produktu popularizēšanas kampaņu izveidi, pilnībā izmantojot tirgu kopīgo organizāciju (TKO) un KZP;

9. uzsver nepieciešamību veicināt produktu dažādošanu, izmantojot iniciatīvas, kuru mērķis ir radīt jaunus tirgus, novērtējot mazāk zināmās ēdamās un patērētās sugas, lai uzlabotu mazapjoma zvejas stāvokli tirgū, mazinātu pieprasījumu pēc produktiem, kuru pastāvīgu piedāvājumu visu gadu var garantēt tikai ar importu, un palīdzētu samazināt zvejas radīto spiedienu uz pārmērīgi izmantotām sugām; atkārtoti norāda, ka ir jāatbalsta arī produktu dažādošanas veicināšana konservēšanas nozarē, proti, izmantojot nepietiekami novērtētas vai mazāk patērētas sugas;

10. aicina īstenot apmācības programmu viesnīcu, restorānu un sabiedriskās ēdināšanas (*HORECA*) nozarei, nodrošinot zināšanas par jūras produktiem un labu praksi resursu aizsardzībai, jo īpaši palielinot informētību par sugu nepārdošanu un neizmantošanu zvejas aizlieguma sezonā;

11. uzsver, ka ir svarīgi īstenot inovatīvus projektus mazumtirdzniecības nozarē, uzsverot sadarbību ar zvejnieku ģildēm un mazapjoma zvejas apvienībām, ar kuru palīdzību tiek uzturētas ciešas attiecības ar galapatērētāju;

12. aicina dalībvalstis un ražotāju organizācijas apsvērt labākus veidus, kā veicināt pārstrādātu zivsaimniecības produktu ar augstāku pievienoto vērtību (arī konservu) tirgvedību, par paraugu ņemot noteiktus lauksaimniecības produktus, un ES zivsaimniecības produktu ārējas veicināšanas programmas, tostarp rīkojot šo produktu prezentācijas starptautiskās izstādēs un gadatirgos;

13. uzsver, ka jūras produktu nozarei ir ļoti ierobežoti instrumenti, piemēram, marķējumi, kas patērētājiem pieejami, lai novērtētu mazapjoma zvejas segmenta ilgtspējas kritērijus un veicinātu zemas ietekmes produktus; uzsver, ka gadījumos, kad marķējums pastāv, tas var radīt neizdevīgu stāvokli mazapjoma zvejā, jo piekļuve dažiem nepieciešamajiem datiem varētu būt apgrūtinoša vai tiem var trūkt finansiālu spēju uzsākt sertifikācijas procesu;

14. norāda, ka ir vērienīgi jāpārskata TKO regula, lai palielinātu tās ieguldījumu nozares ienākumu un tirgus stabilitātes nodrošināšanā, kā arī lai uzlabotu zvejas produktu tirgvedību un palielinātu to pievienoto vērtību; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi izveidot sertificētus jūras produktu marķējumus un zivsaimniecības produktu zīmolu mehānismus, kā arī palielināt izsekojamību piegādes ķēdē, kas savukārt uzlabotu patērētāju informēšanu, mudinot viņus pirkt vietēji un ilgtspējīgi iegūtus jūras produktus un palielināt viņu informētību par mazapjoma zvejas produktiem;

15. aicina ar EJZAF starpniecību veicināt mazapjoma zvejas atbalsta programmas, lai uzlabotu uzņēmējdarbības pārvaldību un organizatoriskās spējas, samazinātu ražošanas izmaksas, uzlabotu pirmās pārdošanas cenas un nodrošinātu ekonomisko un vidisko ilgtspēju, jo īpaši ar ilgtspējīgāku un modernāku floti;

16. uzsver grūtības, ar kurām joprojām saskaras mazapjoma zvejas nozare un kuras var saasināt arī degvielas un citu izejvielu cenu svārstības un pieaugums, kas jo īpaši ietekmē mazāk konkurētspējīgus flotes segmentus, proti, mazapjoma, nerūpniecisko un piekrastes zveju;

Darbības apstākļu uzlabošana un mazapjoma, nerūpnieciskās un piekrastes zvejas nākotnes nodrošināšana

17. atzinīgi vērtē to, ka EJZAF sniedz iespēju atbalstīt tādu jaunu dzinēju modernizāciju, nomaiņu vai iegādi, kas emitē mazāk CO_2, tostarp dzinējus, kuros izmanto jaunas energoefektīvas tehnoloģijas, un benzīna dzinēju pārveidošanu; uzskata, ka būtu jāizmanto augstākās pašreizējās līdzfinansējuma likmes; brīdina, ka daudzi no šiem alternatīvajiem motorizācijas risinājumiem vēl nav pietiekami izstrādāti vai ietver ievērojamu bruto tonnāžas pieaugumu, piemēram, dažu elektromotoru gadījumā;

18. uzsver, ka dažos reģionos lielākā daļa mazapjoma zvejas nozares ir atkarīga no degvielas subsīdijām; brīdina, ka Komisijas priekšlikums Padomes direktīvai, kas pārkārto Savienības noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (COM(2021)0563), atceļot pašreizējo obligāto atbrīvojumu zvejniecības nozarei un ieviešot minimālo nodokļa likmi, apdraud lielākās daļas mazapjoma zvejas segmenta dzīvotspēju, jo šajā segmentā strādājošie nevar veikt ilgus reisus, lai uzpildītu degvielu ostās ar zemākām cenām; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt vienlīdzīgus nosacījumus starptautiskā līmenī un tādēļ turpināt atbrīvot zvejniecības nozari no degvielas nodokļa; uzsver, ka jebkādai jaunai pieejai nevajadzētu radīt slogu mazapjoma zvejai un būtu jākoncentrējas uz alternatīviem risinājumiem, kas ļautu nozarei apvienot taisnīgu pārkārtošanos uz zaļā kursa mērķu sasniegšanu ar spēju attīstīties ekonomiski un garantēt pienācīgus apstākļus saviem darba ņēmējiem; šajā sakarībā, ņemot vērā pašreizējo ārkārtas degvielas cenu inflāciju, uzskata, ka dalībvalstis varētu paredzēt ārkārtas pasākumus, lai sniegtu atbalstu mazapjoma, piekrastes un nerūpnieciskās zvejas segmentam saistībā ar gaidāmajām pieaugošajām ražošanas izmaksām, jo īpaši EJZAF un valstu darbības programmu darbības jomā;

19. uzsver Covid-19 krīzes radītās grūtības un nopietnās negatīvās ekonomiskās un sociālās sekas zivsaimniecības nozarē un to, cik svarīgi ir, lai dalībvalstis vajadzības gadījumā novirzītu pieejamos valsts un ES līdzekļus, kā arī apsvērtu ārkārtas pasākumu īstenošanu nolūkā palīdzēt zvejniekiem, tostarp darba ņēmējiem, pārvarēt krīzes vai tirgus traucējumus; aicina dalībvalstis izmantot krīzes pārvarēšanas mehānismos pieejamos resursus, lai atbalstītu mazapjoma zveju; uzsver, ka, neraugoties uz krīzi, mazapjoma piekrastes zvejniecības nozare joprojām darbojas, nodrošinot ES iedzīvotājiem piekļuvi jūras produktiem, jo īpaši izolētos piekrastes reģionos, salās un tālākajos reģionos;

20. mudina dalībvalstis no Atveseļošanas un noturības mehānisma piešķirt līdzekļus investīcijām mazapjoma piekrastes flotē, lai palīdzētu zvejniekiem un ar viņu darbu saistītajiem operatoriem, galvenokārt sievietēm, piemēram, tīkla labotājiem, krastā strādājošiem asistentiem un fasētājiem, kā arī citiem darba ņēmējiem;

21. mudina Komisiju EJZAF aizgādībā veicināt mazapjoma zvejas nozarei specifisku atbalstu uzglabāšanas un saldēšanas infrastruktūras uzstādīšanai un aukstuma ķēdes uzturēšanai no kuģa klāja līdz galapatērētājam; uzskata, ka šis atbalsts ir izšķirošs elements, kas ļautu mazapjoma zvejas segmentam pilnībā izmantot zivsaimniecības resursus, neiznīcinot vai nenoplicinot krājumus, kā arī nodrošināt regulāru svaigu un augstas kvalitātes produktu piegādi iedzīvotājiem, *HORECA* nozarei un pārtikas pārstrādes nozarei;

22. uzskata, ka pienācīgi uzglabāšanas apstākļi ostās varētu atvieglot un garantēt zivju saglabāšanu un veicināt komerciālu izvietošanu, lai, veicot netiešus pasākumus cenu veidošanā, uzlabotu zivju rentabilitāti; šajā sakarībā atgādina par TKO un ražotāju organizāciju piedāvātajām iespējām;

23. uzskata, ka EJZAF un jaunajām valstu darbības programmām būtu jāstiprina un jāsniedz skaidrs atbalsts mazapjoma zvejai, lai palīdzētu nodrošināt neskaitāmu, tradicionāli no zvejas atkarīgu piekrastes kopienu ilgtspēju un dzīvotspēju, lai risinātu šā segmenta specifiskās problēmas un atbalstītu attiecīgo zvejniecību ilgtspējīgu vietējo pārvaldību;

24. uzskata, ka atbalsts, ko dalībvalstis sniedz, īstenojot EJZAF, būtu jāmobilizē, lai novērstu strukturālas nepilnības, tādējādi veicinot lielākus ienākumus no zvejas, veicinot darbvietas, kurās tiek ievērotas tiesības šajā nozarē, un nodrošinot taisnīgas cenas ražotājiem, atbalstot saistīto darbību attīstību zvejas augšupējās un lejupējās nozarēs, veicinot piekrastes reģionu attīstību un kohēziju ilgtspējīgas zivsaimniecības satvarā un mazapjoma zvejas nozares nākotnes kontekstā;

25. uzsver — lai uzlabotu EJZAF finansējuma izpildes līmeni un nodrošinātu, ka mazapjoma zvejai ir pieejams atbalsts, ir jāizskata un jāīsteno pasākumi procedūru racionalizēšanai, tādējādi samazinot birokrātiju, sarežģītību un ar pieteikumiem saistīto apstiprināšanas laiku, jāgroza atbalsta saņemšanas finansēšanas process un jāaizstāj tas ar priekšfinansējuma sistēmu un pilnībā jāizmanto fonda finansējuma maksimālie apmēri;

26. uzsver, ka ES trūkst instrumenta, kas ļautu izprast EJZF un EJZAF investīciju apmēru mazapjoma zvejas nozarē, finansēto labas prakses piemēru skaitu, konkrētu rezultātu sasniegšanu un to, kā zivsaimniecības vietējās rīcības grupas darbojas un efektīvi īsteno KZP; aicina Komisiju izveidot šādu instrumentu kā būtisku pasākumu, kura mērķis būtu veidot izpratni par to, kā izvērst labu praksi un pārņemt pozitīvas zvejas metodes ES mērogā;

27. aicina dalībvalstis sniegt tehnisko palīdzību vietējā līmenī, lai atvieglotu mazapjoma zvejnieku piekļuvi ES un valsts finansējumam;

28. brīdina par mazapjoma zvejas flotē nodarbināto personu lielo vidējo vecumu un šajā sakarībā uzsver, ka šā segmenta zvejas darbība ir jāpadara pievilcīga jauniešiem un sievietēm; uzsver nepieciešamību atjaunot un atjaunināt mazapjoma zvejas floti, lai uzlabotu drošību un dzīves apstākļus uz kuģa, uzlabotu energoefektivitāti un padarītu segmentu videi draudzīgāku, vienlaikus nodrošinot, ka netiek palielināta zvejas jauda kopējā zvejas flotē, un uzlabojot no flotes atkarīgo zvejnieku kopienu sociālo un ekonomisko ilgtspēju; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību risināt situācijas, kad kuģi ir novecojuši un šī iemesla dēļ ir palielinājušās ekspluatācijas, uzturēšanas un pārklasificēšanas izmaksas (ekonomiski un ekoloģiski), kas savukārt apdraud garantētos drošības apstākļus to ekspluatācijas laikā; uzsver, ka bruto tonnāžas kritēriji zvejas kapacitātes mērīšanai, iekļaujot arī apkalpes ērtībām un komfortam paredzētās telpas, varētu kavēt zvejas kuģu modernizāciju un tik ļoti nepieciešamo mazapjoma zvejas flotes darba apstākļu uzlabošanu; šajā sakarībā aicina Komisiju pārskatīt šos kritērijus un citus savstarpēji saistītus noteikumus, lai rastu risinājumu, kas varētu līdzsvarot mazapjoma zvejnieku vajadzības ar nepieciešamību nodrošināt, ka ES flotes zvejas jauda netiek palielināta;

29. atkārtoti norāda, ka ir nepieciešams atbalsts flotes atjaunošanai un/vai modernizācijai, lai uzlabotu darba apstākļus, darbību drošību un ekonomisko un vides ilgtspēju; tomēr uzsver, ka tas būtu jāpanāk, nepalielinot zvejas jaudu;

30. uzskata, ka, neņemot vērā nepieciešamību atjaunot floti un uzturēt un uzlabot kuģus, jo īpaši novecojušus un neefektīvus kuģus, tiktu apdraudēta mazapjoma zvejas nākotne, jo īpaši tālākajos reģionos;

31. norāda, ka EJZAF sniedz iespējas investēt kuģu drošībā, labākos dzīves apstākļos un energoefektivitātē, kas var dot labumu arī mazapjoma piekrastes un nerūpnieciskās zvejas flotei, un ka tam būtu jāpiedāvā arī finansēšanas iespējas kuģu atjaunošanai, pārstrukturēšanai un pārveidošanai un jaunu kuģu iegādei mazapjoma zvejas flotē, jo īpaši apzinātajos gadījumos, kad šī flote ir sasniegusi lielāku vidējo vecumu un negarantē drošības un ekspluatācijas pamatnosacījumus, kā

arī pienācīgi pamatotos gadījumos būtu jāpiedāvā finansējuma iespējas dzinēju jaudas palielināšanai, lai nodrošinātu labākus drošības apstākļus uz kuģa darbības laikā, izejot jūrā un ienākot no tās; kā arī palielināt jūrā pavadīto laiku, ja netiek palielināta zvejas piepūle, jo īpaši tālākajos reģionos;

32. mudina dalībvalstis nodrošināt ES standartu un noteikumu pilnīgu īstenošanu attiecībā uz drošību, darba un dzīves apstākļiem uz zvejas kuģiem;

33. uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāturpina uzturēt un modernizēt ostas, lai nodrošinātu, ka nozvejas var izkraut droši;

34. uzsver zivsaimniecības nozares, tostarp mazapjoma, nerūpnieciskās un piekrastes zvejas, sociālekonomisko nozīmi nodarbinātības un sociālās kohēzijas ziņā tālākajos reģionos, kuriem raksturīgi strukturāli ierobežojumi un mazākas ekonomikas dažādošanas iespējas; tādēļ aicina palielināt ES atbalstu mazapjoma zvejai šajos reģionos;

35. norāda uz atbalstu, ko EJZAF sniedz zivsaimniecības nozarei tālākajos reģionos, lai jo īpaši kompensētu attāluma radītās papildu izmaksas, pārdodot noteiktus zivsaimniecības produktus no dažiem tālākajiem reģioniem;

36. norāda uz tālāko reģionu zivsaimniecības nozares vērtības ķēdes īpatnībām un uzstāj, ka ir jāpievērš īpaša uzmanība, lai tos nostiprinātu un atvieglotu tiem tirgu pieejamību, un šo mērķi var sasniegt, ne tikai izveidojot zivsaimniecībām paredzētu *POSEI* shēmu, bet arī izveidojot līdzīgu shēmu pārvadājumiem;

37. uzsver tūrisma zvejas potenciālu šajos reģionos, lai piesaistītu profesijai jauniešus un dažādotu zvejnieku ienākumus, nepalielinot viņu zvejas piepūli, ievērojot zvejas piepūles ierobežojumus un palielinot sabiedrības informētību par nozares tradīcijām un jūras pratību; uzsver, ka ir jāgarantē birokrātijas samazināšana saistībā ar šo darbību un jāsniedz ES atbalsts šīm darbībām;

38. uzskata, ka mazapjoma zvejas nākotnei ir nepieciešams, lai ES noteikumi nodrošinātu normatīvo vidi, kas stiprina zvejnieku pozīciju piegādes ķēdē un nodrošina investīcijas nozares ilgtermiņa ilgtspējai, stabilitātei un ekonomiskajai konkurētspējai;

39. uzskata, ka zvejniecības politikas mērķos būtu jāiekļauj zivju piegādes nodrošināšana iedzīvotājiem (kā daļa no pārtikas nodrošinājuma un suverenitātes garantēšanas), piekrastes kopienu attīstība, vienlaikus nodrošinot to, ka zvejas darbības tiek īstenotas ekoloģiski atbilstīgos apmēros, un ar zvejniecību saistītu profesiju veicināšana, palielinot to pievilcību; uzsver, ka KZP īstenošanā būtu arī jāatzīst mazapjoma zvejas sociālekonomiskā nozīme zvejnieku kopienās, proti, tas, ka tā nodrošina darbvietas un uzlabo zvejnieku un palīguzdevumus pildošu darba ņēmēju — parasti sieviešu — dzīves apstākļus, nodrošinot labākus darba, dzīves un drošības apstākļus apkalpēm, lai piesaistītu jauniešus un panāktu paaudžu maiņu šajā nozarē, garantējot ilgtspēju un labu resursu saglabāšanu;

40. atkārtoti norāda, ka zivsaimniecības realitāte ES ir sarežģīta un zvejas flotes, dažādu flotes segmentu ietekme uz vidi, zvejas rīkiem, zivju krājumi un to saglabāšanas stāvoklis, kā arī iedzīvotāju patēriņa ieradumi dažādās dalībvalstīs ir ārkārtīgi atšķirīgi; uzsver iespēju attiecīgā gadījumā reģionalizēt zivsaimniecības pārvaldību KZP satvarā, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem zvejniekiem, tostarp reģionālajās zvejniecības pārvaldības organizācijās; atkārtoti apstiprina, ka šīs lielās daudzveidības dēļ ir nepieciešams zvejniecības pārvaldībā paredzēt izņēmumus, kas ļauj dalībvalstīm un reģioniem īstenot specializētāku pārvaldības praksi, kurā ņemtas vērā īpašās iezīmes, veicināt dialogu, iesaistīt nozari un piekrastes kopienas lēmumu pieņemšanas procesā, politikas noteikšanā un īstenošanā, pamatojoties uz zinātniskajām atziņām;

41. tādēļ uzskata, ka dalībvalstu EJZAF programmās ir jāņem vērā pārvaldības iniciatīvas vietējā līmenī, izmantojot kopīgu pārvaldību;

42. uzsver, ka, pārskatot Regulu (EK) Nr. 1224/2009 par zivsaimniecības kontroli, būtu jāņem vērā mazapjoma zvejas darbību īpatnības, nevis jāpārslogo to ar birokrātiju, jo īpaši attiecībā uz ģeogrāfisko atrašanās vietu vai nozvejas datu elektronisku nosūtīšanu; aicina izveidot kontroles sistēmu, kas būtu īpaši izstrādāta un piemērota mazapjoma piekrastes flotes realitātei un daudzveidībai, tostarp gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu savākšanai un zvejai bez kuģiem, kurā būtiska nozīme ir proporcionalitātei un pakāpeniskai pieejai;

43. uzskata, ka ir svarīgi dažādot darbības plašākā ilgtspējīgā zilajā ekonomikā, kas ietver kopienu kultūras stiprināšanu un tādu zvejas blakusproduktu un produktu popularizēšanu, kuriem, neraugoties uz potenciālu, nav komerciālas vērtības; tomēr uzskata, ka šādas darbības nedrīkst apdraudēt zvejas darbības vai zvejnieku vēsturiskās tiesības uz jūru;

44. uzskata, ka ar jūras telpas izmantošanu cita veida ekonomiskajai ekspluatācijai nevajadzētu apdraudēt vēsturiskās zvejas tiesības; uzskata, ka mazapjoma zveja būtu pilnībā jāintegrē šo politikas jomu stratēģiskajā plānošanā; uzskata, ka līdzīga situācija pastāv iekšzemes ūdeņos, kur mazapjoma zvejas nozare saskaras ar aizvien lielākiem konfliktiem par resursiem un saldūdens izmantošanu, konkurējot ar nozarēm, kas negatīvi ietekmē piekrastes dzīvotnes un zivju resursus;

45. uzsver, ka sociālekonomiskās un vides problēmas, kas izriet no AJT pārvaldības, ir potenciāls risinājums, lai saskaņotu saglabāšanas un ilgtspējas mērķus, no vienas puses, ar mazapjoma zvejas nozares integrēšanu pārvaldības lēmumos par AJT un to apkārtni, no otras puses; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt līdzdalības pieejas AJT pārvaldībai, pamatojoties uz bioloģiskiem un sociālekonomiskiem datiem, kas kopīgi formulēti, īstenoti un pārskatīti kopā ar AJT praktiķiem, attiecīgajām ieinteresētajām personām un mazapjoma zvejas nozari; aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt iespēju izstrādāt līdzdalīgu pārvaldības praksi, tostarp, lai panāktu līdzsvaru starp ilgtspējīgu mazapjoma zvejas attīstību un attiecīgā gadījumā atbildīga tūrisma ilgtspējīgu attīstību;

46. norāda, ka ir vajadzīga ekonomiskā un sociālā aizsardzība ar zveju nesaistītos periodos un tādu katastrofu gadījumā, kas kavē darbības; uzsver, ka ir vajadzīgi mehānismi, kas paredz algu kompensāciju par zaudētajiem ienākumiem šādos periodos; uzsver to, ka pensiju un citu sociālā nodrošinājuma tiesību aprēķināšanas nolūkā šādas kompensācijas ir jāuzskata par aktīvas nodarbinātības periodiem;

47. uzskata, ka, ja vēlamies paaudžu maiņu, ir jārada pievilcīgi apstākļi jauniešiem un sievietēm, un tas nozīmē, ka ir jānovērtē zvejas ienākumi, vienlaikus nodrošinot tās stabilitāti, un jāpiemēro princips, kas paredz vienādu atalgojumu par līdzvērtīgu darbu, jāpalielina kvotu piešķiršana mazapjoma zvejai saskaņā ar zinātniskajiem ieteikumiem, jānodrošina apmācība apstākļos, kuros pienācīgi ņemta vērā katras dalībvalsts zvejas prakses, zvejas rīku un vajadzību daudzveidība, kā arī jāgarantē pienācīgi darba apstākļi un drošība uz kuģa; atgādina, ka EJZAF sniedz atbalstu apmācībai un profesionālajai attīstībai; uzskata, ka apmācībai būtu jāgarantē spēcīgs praktiskais komponents, ņemot vērā apmācības valsts, reģiona vai vietējā līmeņa īpašo situāciju; turklāt uzskata, ka vajadzētu būt iespējai to apvienot ar teorētisko apmācību, izmantojot arī to personu uzkrātās zināšanas, kuras ir darbojušās vai turpina darboties jūrā;

48. aicina palielināt zvejniecības pētniecībai paredzētos finanšu un tehniskos resursus katrā dalībvalstī, lai attīstītu ar zvejniecību un zvejas resursiem saistītās darbības, pastiprinātu un uzlabotu datu vākšanu un resursu stāvokļa novērtēšanu;

49. prasa palielināt finanšu un tehniskos resursus ar zvejniecību saistītai zinātniskai pētniecībai un izstrādei ES un katrā dalībvalstī; jo īpaši uzsver nepieciešamību šajā jomā atbalstīt pētniecības institūtus un laboratorijas, paredzot materiālos resursus un cilvēkresursus, lai izstrādātu pasākumus, kuru mērķis ir veicināt mazapjoma, piekrastes un nerūpniecisko zveju un nodrošināt labāku izpratni par dažādiem zivju krājumu noplicināšanas cēloņiem un zivju resursu saglabāšanu; uzsver nepieciešamību iesaistīt zvejniekus un zvejnieku apvienības zinātniskās uzraudzības, kartēšanas, datu vākšanas, pārvaldības un kontroles darbībās, lai pilnībā izmantotu viņu zināšanas;

50. aicina Komisiju sākt visaptverošu un reģiona mēroga kartēšanas darbību, lai iegūtu precīzus un pilnīgus pamatdatus par mazapjoma zveju nolūkā novērtēt mazapjoma zvejas ekonomisko un sociālo ietekmi gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā izteiksmē un aplēst mazapjoma zvejas saražotās produkcijas vērtību, tās ekonomisko ietekmi uz piekrastes kopienām un ietekmi uz saistītajām nozarēm;

51. aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt pētījumus par praksi, kas palielina un dažādo zvejnieku kopienu un zivsaimniecības nozares, tostarp mazapjoma zvejas, ienākumus; uzskata, ka šādu pētījumu rezultāti būtu jāizplata ES, lai replicētu, īstenotu un veicinātu projektus gan valstu, gan ES līmenī;

52. uzsver, ka, neraugoties uz uzlabojumiem datu aptvērumā, joprojām trūkst izsmeļošu Eiropas līmeņa ekonomikas, sociālo un teritoriālo statistikas datu un rādītāju attiecībā uz mazapjoma zveju; uzsver, ka šī statistikas datu trūkuma dēļ nav iespējams pienācīgi analizēt minēto zvejas segmentu un līdz ar to ir apgrūtināta pienācīgu likumdošanas pasākumu ieviešana mazapjoma zvejas kritiski svarīgāko problēmu risināšanai;

53. aicina dalībvalstis pastiprināt un uzlabot zivsaimniecības datu pienācīgu vākšanu un sadalījumu, iegūstot pienācīgus statistikas datus par nozveju un izkrāvumiem, lai uzlabotu resursu novērtēšanu un pārvaldību, tostarp ar to saistītās darbības, sociālos un ekonomiskos aspektus, kā arī citu komerciālu izmantojumu analīzi, jo īpaši attiecībā uz mazapjoma zveju un ar to saistītajām kopienām;

54. aicina Komisiju sākt visaptverošu un reģiona mēroga kartēšanu par sociālās aizsardzības sistēmām un dalībvalstīs spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem, kas ir pieejami mazapjoma zvejai, lai apzinātu un veicinātu veiksmīgākās iespējas, tostarp likumdošanas un institucionālos mehānismus, kas nodrošina mazapjoma zvejas pilnīgu līdzdalību visās darbībās, kuras saistītas ar nozares ilgtspējīgu attīstību, piemēram, alternatīvu darbību izstrādē, kopīgā pārvaldībā, finansiālajā atbalstā, marķēšanā, izsekojamībā un tiesībās uz pienācīgu darbu un sociālo aizsardzību;

55. uzskata, ka, īstenojot KZP, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka nepieciešamo vides mērķu īstenošana un sociālo un ekonomisko mērķu definēšana notiek saskaņoti un ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāņem vērā to savstarpējā atkarība gan tiesību aktu īstenošanā, gan turpmāko likumdošanas iniciatīvu izstrādē;

56. uzsver, ka ražotāju organizācijām var būt svarīga loma mazapjoma zvejas produktu komercializācijas struktūru pārvaldībā, mazapjoma zvejas produktu tirgus pieejamības uzlabošanā un vietējo pārtikas produktu pieejamības palielināšanā piekrastes kopienās; jo īpaši uzsver to, ka šie stiprināšanas un veicināšanas pasākumi palīdzētu mazapjoma zvejas nozares pārstāvjiem labāk vienoties par cenām un veicinātu veselīgu konkurenci nozarē un nozares struktūru un resursu efektīvāku izmantošanu, izmantojot kolektīvu rīcību;

57. šajā sakarībā uzsver, ka mazapjoma zvejas nozarei ir ārkārtīgi svarīgi iegūt spēcīgākas un īpaši paredzētas organizatoriskās spējas, lai stiprinātu savu pozīciju vērtību ķēdē; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai palielinātu mazapjoma zvejnieku spēju aizstāvēt savas intereses un atbalstītu, veicinātu un atvieglotu ražotāju organizāciju, apvienību un kooperatīvu izveidi šajā segmentā, jo tas ir svarīgs instruments, ar ko uzlabot to ietekmi piegādes ķēdē un palielināt to ietekmi sarunās ar citiem tirgus dalībniekiem, lai nodrošinātu labu peļņas daļu un labāk pārvaldītu to zvejas darbības;

58. uzstāj uz to, ka jāatzīst asociācijas un ģildes un jāparedz tām tiesības saņemt finansiālu palīdzību ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus piemēro ražotāju organizācijām; aicina dalībvalstis un Komisiju, jo īpaši saistībā ar TKO reformu, pieņemt iniciatīvas šajā jautājumā, lai novērstu jebkādu diskrimināciju starp ģildēm un ražotāju organizācijām;

59. šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis veikt turpmākus pasākumus saistībā ar TKO regulu, izstrādājot reģionālus plānus mazapjoma zvejas ražotāju organizācijām, lai palielinātu mazapjoma zvejas nozares rentabilitāti un uzlabotu tās produktu kvalitāti un izsekojamību;

60. uzsver, ka ir svarīgi iesaistīt mazapjoma zvejniekus lēmumu pieņemšanas procesos ES, valstu un vietējā līmenī, un aicina Padomi un dalībvalstis uzlabot pārredzamību lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz mazapjoma zveju, lai nodrošinātu pārskatatbildību; mudina dot mazapjoma zvejnieku apvienībām iespēju kopīgi ar valstu iestādēm koppārvaldības komiteju satvarā dalīties atbildībā un lēmumu pieņemšanā attiecībā uz kopīgas pārvaldības šplānu izstrādi un īstenošanu;

61. uzsver, ka mazapjoma zvejas dzīvotspēja ir ļoti atkarīga no drošas piekļuves resursiem un zvejas apgabaliem, no vienas puses, un tirgiem ar pievienoto vērtību, no otras puses; šajā sakarībā aicina īstenot diferencētu pieeju mazapjoma zvejas pārvaldībai, kas ietver prioritāru piekļuvi piekrastes zvejas apgabaliem;

62. uzskata, ka kopīga pārvaldība ir būtisks mazapjoma zvejas instruments, kas ļauj optimizēt zvejas resursu pārvaldību, izmantojot integrētu pieeju, ņemot vērā visus ilgtspējas aspektus, tostarp vides, sociālos un ekonomiskos aspektus, un iekļaujot administrācijas, zivsaimniecības nozares, zinātnieku aprindu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju aktīvu līdzdalību un iesaistīšanos;

63. uzsver zvejniecības un veselīgas pārtikas ražošanas zemo ietekmi uz vidi, jo tā nav saistīta ar mākslīgo barību, antibiotikām, mēslošanas līdzekļiem vai jebkādu ķīmisko pesticīdu izmantošanu;

64. uzsver, ka nevajadzētu radīt mākslīgu konfliktu starp rūpnieciskā zvejā un mazapjoma zvejā iesaistītiem zvejniekiem; uzskata, ka rūpnieciskie un mazapjoma zvejnieki savstarpēji nekonkurē, jo viņi galvenokārt zvejo dažādas sugas lielākoties dažādās zvejas vietās; ņem vērā to, ka tā sauktie rūpnieciskās zvejas uzņēmumi ir arī ģimenes uzņēmumi, kas pastāv jau vairāku paaudžu garumā un ir dziļi iesakņojušies vietējās zvejnieku kopienās un ir saistīti ar tām;

65. norāda, ka 2022. gada pasludināšana par Starptautisko nerūpnieciskās zvejas un akvakultūras gadu ir izcila iespēja pievērst globālu uzmanību darbam, ko šis flotes segments veic pārtikas nodrošinājuma un dabas resursu ilgtspējīgas izmantošanas jomā, kā arī nodrošināt, ka nerūpnieciskā zveja kļūst pamanāmāka un tiek aktīvāk iekļauta lēmumu pieņemšanas procesos;

66. uzskata, ka selektivitātes uzlabošana un pāreja uz mazietekmējošiem zvejas paņēmieniem ir būtiska mazapjoma zvejas izdzīvošanai un labklājībai;

67. uzsver, ka publiskajām iestādēm būtu jāatvieglo finansējuma pieejamība vājākajiem flotes segmentiem, lai veicinātu vērtības ķēdes un novērstu tirgus nepilnības; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt likumdošanas iniciatīvas, lai atvieglotu mazapjoma zvejas nozares piekļuvi oficiālajam finansējumam; uzsver, ka tam būtu jāietver piekļuve gan oficiālam kapitāla izdevumu kredītam, gan zvejas darbību finansējumam, vidēja termiņa un ilgtermiņa investīcijām paredzētu mehānismu un finanšu produktu izstrāde partnerībā ar finanšu iestādēm un oficiāla finansēšanas shēma, piemēram, ražošanas līgumu vai uzglabāšanas ieņēmumu, piemērošana, piedaloties zvejniekiem, tirgotājiem un valsts iestādēm;

68. uzsver, ka jūras telpiskā plānošana (JTP) ir būtiska, lai nodrošinātu visu ieinteresēto personu līdzdalību lēmumu pieņemšanā par jūras vides izmantošanu un aizsardzību; uzsver, ka JTP ir svarīgs instruments, lai nodrošinātu mazapjoma zvejnieku līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā;

69. uzskata, ka pastāvīgais ES atbalsta samazinājums nozarei saskaņā ar secīgām daudzgadu finanšu shēmām un jo īpaši finansējuma samazināšana EZF/EJZF un TKO ir viens no faktoriem, kas pasliktinājis nozares stāvokli; tāpēc atkārtoti norāda, ka ir ievērojami jāpalielina ES finansiālais atbalsts zivsaimniecības nozarei;

70. uzskata, ka *FAO* brīvprātīgi piemērojamās pamatnostādnes par ilgtspējīgas mazapjoma zvejas saglabāšanu pārtikas nodrošinājuma un nabadzības izskaušanas kontekstā ir vērtīgs ieguldījums, nosakot sistēmu mazapjoma zvejas aizsardzībai, maksimizēšanai un veicināšanai saistībā ar zivsaimniecības pārvaldības politiku;

71. aicina visas dalībvalstis palielināt sieviešu darba nozīmi zivsaimniecībā, īstenojot īpašus projektus un pilnībā juridiski atzīstot sieviešu kā asistentu un kolēģu lomu ģimenes zvejas uzņēmumos, lai nodrošinātu lielākas darba garantijas, ienākumus nākotnei un sociālā nodrošinājuma pabalstus;

72. uzskata, ka ir lietderīgi stiprināt sadarbību, lai atzītu pamatizglītību, ko nodrošina skolas vai izglītības iestādes, kuras ir atzītas dalībvalstu vai trešo valstu izglītības sistēmās un kuras ir starptautiski atzītas;

73. uzskata, ka vienotu punktu veidošana starp dažādām organizācijām, kas pārstāv nozari, būtu svarīgs elements, lai aizstāvētu tās intereses un nodrošinātu, ka tā tiek pienācīgi ņemta vērā, nosakot zivsaimniecības pārvaldības politiku un jūras telpas izmantošanas politiku;

74. aicina Komisiju veicināt projektus saistībā ar kohēzijas politiku, kas palīdzēs aizsargāt piekrastes un salu teritorijas kā zvejniecības un jūras mantojuma neatņemamas sastāvdaļas;

75. uzsver, ka mazapjoma zvejas nozari vairāk nekā pārējos flotes segmentus var ietekmēt aizvien augošā vajadzība pēc atjaunojamu energoresursu izmantošanas, lai sasniegtu ES zaļajā kursā noteiktos mērķus; uzsver, ka mazapjoma zveju īpaši skars pārvietošana, kas notiks, ja piekrastes zvejas vietās tiks uzstādīts arvien lielāks skaits atkrastes vējparku bloku, jo mazapjoma zvejniekiem var pietrūkt jaudas pārcelties uz zvejas vietām tālāk no krasta vai mainīt zvejas metodes; šajā sakarībā aicina veikt atbilstošu jūras telpisko plānošanu, lai garantētu visu nozaru intereses, un kā galējo līdzekli paredzēt taisnīgu kompensāciju mazapjoma zvejniekiem;

76. uzsver iespējas, kas izriet no iespējamās sinerģijas starp mazapjoma zveju un citām nozarēm un jo īpaši ar piekrastes tūrismu, kam ir tādi paši aktīvi un infrastruktūra kā mazapjoma zvejas nozarei; uzsver, ka šāda sinerģija ļautu dažādot vietējo ekonomiku, nodrošinātu papildu darbvietas un ienākumus ģimenēm un palīdzētu stabilizēt rentabilitātes un nodarbinātības samazināšanos zvejas nozarē; šajā sakarībā aicina skaidri definēt jēdzienu "zvejas tūrisms", kas ļautu veikt reglamentētu darbību un vienlaikus profesionāliem mazapjoma zvejniekiem pilnībā izmantot iespējas, ko sniedz sinerģija ar zilās ekonomikas nozari;

77. uzsver, ka sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas mazapjoma zvejas nozarē; uzsver, ka, neraugoties uz to, sievietēm vienmēr ir bijusi aktīva, lai gan bieži vien nepamanāma, loma mazapjoma zvejas nozarē; uzsver, ka šī nepamanāmība ir saistīta ne tikai ar kultūras aspektiem, bet arī ar oficiālu statistikas datu trūkumu par sieviešu nodarbinātību mazapjoma zvejas nozarē; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt projektus, kuru mērķis ir vākt informāciju par sieviešu nodarbinātību, kā arī nodrošināt sievietēm iespēju iesaistīties mazapjoma zvejas nozarē un ieņemt tajā centrālo vietu;

78. uzskata, ka piekļūstamas darba vides nodrošināšana, tostarp zvejniecības nozarē, lai darba tirgū integrētu gan aktīvos, gan bijušos zvejniekus un citus zivsaimniecības nozares darba ņēmējus, kas cieš no fiziskiem vai garīgiem veselības traucējumiem, palielinātu sociālo iekļautību un palīdzētu izstrādāt vairāk iniciatīvu ienākumu radīšanai zvejniecības nozarē un zvejnieku kopienās;

o

o o

79. uzdod priekšsēdētājai nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.